

PHẦN MỘT
CHO HOA SEN NỞ GIỮA TRÁI TIM NGƯỜI

PART ONE
LET LOTUS BLOOM IN HUMAN HEARTS

Vấn nạn 1: Trần thế hay niết bàn

*Nếu đời người chỉ có khổ đau
Cuộc đời này đâu đáng sống
Chung quanh ta còn có tiếng cười
Và biết bao hy vọng.*

*Sáng nay tôi thức dậy sớm
Nhìn thấy em cười
Trông giống như một bông hoa vừa hé nụ
Đột nhiên, tôi cảm nhận được rằng
Đời còn có những niềm vui
Cùng những khát khao trần thế.*

*Niết bàn ở đâu
Để cho tôi tìm kiếm?
Ở phương Đông, phương Tây
Ở phương Nam, phương Bắc
Ở dưới đất, trên trời
Hay ở trong cõi trần gian ta đang sống
Với biết bao si mê phiền muộn
Tâng tâng kiết sử?*

*Làm sao tôi đến được bờ bên kia
Tìm về nơi tĩnh lặng
Quê hương của thanh tịnh và tự do
Của tình thương vô lượng
Nơi tất cả các cặp khái niệm
Đều tắt lịm
Cho sự hòa điệu nhiệm màu chuyển động
Để cho cuộc sống được thăng hoa
Vượt qua khổ đau, vượt qua hạnh phúc.*

Tháng 8/2009

Question of Concern 1: Worldly World or Nirvana

*If life is only full of sorrow
Then it wouldn't be worth living
But there is laughter around us
And so much hope still.*

*I got up early this morning
And saw your smile
It was just like a bud about to bloom.
Suddenly I was aware that
There are joyful moments in life
And other worldly desires.*

*Where is nirvana
For me to find?
In the North, South
East, or West?
Here on Earth, or up in Heaven
Or right here on earth where we live
With so much obsession and ennui
Piling up layer after layer ?*

*How can I reach the other shore
To find a place of quiet calm
Land of the light of freedom
Of the limitless compassion
Where ideas of dualism fade away
Allowing the miraculous harmony to stir
And lift up human life
Beyond suffering, beyond happiness.*

August 2009

Giảng đường, giờ giới nghiêm 1963

*Tặng Phương, Tue, Luu, Thao và Nhóm Sinh viên Luật Saigon khóa 1960-1964
để nhớ lại
những ngày xuống đường tranh đấu
chống chế độ độc tài, 1963*

Lửa đã ngút trời xanh
Hận thù đã dâng cao tới đỉnh điểm
Bóng đen của những ngày giới nghiêm
Đã phủ xuống
Trên thành phố bình yên.

Ôi nỗi buồn đã hằn sâu trong mắt em

Cùng biết bao lo âu thâm lặng
Em nguyện cầu Quán Thế Âm Bồ Tát
Độ cho đất nước vượt qua cơn pháp nạn ⁽¹⁾

Bao vết chém trên lưng
Cả dân tộc tang thương trong lửa đạn
Có những tiếng nói của lương tâm
Đã vang lên
Vang lên như thấu đến tận trời xanh.

Giảng đường của chúng ta mấy tuần nay không mở
Người ta đã ra lệnh đóng cửa,
“Một ngày dài hơn thế kỷ”
Đã có người nói như thế
phải không em?

Anh vô cùng nhớ Em
Ôi những ngày giới nghiêm khốn khổ
Sao nỗi đau lại vò xé trái tim anh
Phải chăng chúng ta đành bất lực
Trước mũi súng, rừng gươm?

Không!
Anh vẫn còn tin
Tin vào những bước đi của lịch sử
Không!
Anh vẫn còn tin
Tin vào sức mạnh của lương tâm dân tộc
Và tin vào Phật pháp
Sáng như ngọn lửa hồng vẫn cháy ngày đêm ⁽²⁾

Chúng ta sẽ trở lại giảng đường
Em sẽ lại lên chùa cúng Phật
Cùng với những đóa sen hồng trong tay
Hân hoan tràn đầy hạnh phúc
phải không em?

Và bóng đen của những ngày giới nghiêm
Sẽ tan biến mất.

Những ngày giới nghiêm 1963

---

(1) Năm 1963, chính quyền Ngô Đình Diệm đàn áp Phật giáo, tấn công vào các chùa, Ngày 11/6/1963 Hòa thượng Thích Quảng Đức tự thiêu để bảo vệ Phật giáo và dân tộc.

(2) Sinh viên xuống đường chống đối chế độ độc tài dẫn đến chinh biến năm 1963.

Lecture hall, during the curfew 1963

*Dedicated to Phuong, Tue ,Luu ,Thao
and the Saigon law students Group,Session 1960 -1964
To commemorate the demonstration against
the dictatorial rule, 1963*

*Fire swirled to the blue sky
Hatred and resentment ascended to a pinnacle
The specter of a curfew
Has descended on
The city of peace.*

*O how sadness marked deep in your eyes
That knew too much anxiety, in silence
You prayed to the Quan Yin Bodhisattva
To bless the country and help it overcome this crisis⁽¹⁾*

*So many cut wounds on the back
Of the whole wretched nation in war
There were voices of conscience
That resounded loudly,
Reverberated up to the blue sky.*

*Several weeks now, our lecture hall was closed
They had given order to shut down the gate,
"A day seems like an eternity",
Some one had said
Isn't it true, my sweet?*

*I missed you so much
O the wretched days of curfew
The pain tore at my heart
We were powerless, weren't we,
Against guns and swords?*

*No!
I still have faith
To believe in the march of history
No!
I still have faith
To believe in the power of the people's conscience
And in the Buddhist dharma
Bright as a flame burning day and night ⁽²⁾*

*We would return to the lecture hall
You would return to worship Buddha
With the pink lotus flowers in your hand
Happy and full of joy
Wouldn't you, my sweet?*

*And the specter of the days of curfew
Would dissolve and disappear.*

Days of curfew 1963, Saigon School of Law

---

(1) In 1963, the Ngo Dinh Diem administration suppressed Buddhism, attacking pagodas, on June 11, 1963, Bonze Thich Quang Duc put himself on fire to defend Buddhism and its followers.

(2) The students went to the streets to demonstrate against the government's dictatorial rule, leading to political events in 1963.

Lửa Bồ Tát

Đ

Và ngọn lửa đã bùng lên
Đốt cháy và cuốn đi những hận thù bạo lực
Cho hoa sen bùng nở giữa rừng gươm.

Hàng triệu, triệu trái tim
Cảm thông trong tột – cùng – im – lặng
Oai nghi thay nhục thân Bồ Tát
Hiện hiện như chân lý nhiệm mầu.

Em, hãy khóc đi
Khóc cho vơi những khổ đau
Khóc cho niềm tin yêu sống dậy
Hòa vào trong đại – thể – bao la.

Có bao giờ
Bạo tàn lại khuất phục được lòng ta
Phải không em?

Lửa Bồ Tát đã cháy
Cho Lịch sử thăng hoa.

Viết kỷ niệm năm thứ 38 ngày Bồ Tát Thích Quảng Đức tự thiêu tại Sài Gòn ngày 11/6 năm 1963.

The Fire of Bodhisattva

*And the flame has flared up
Burnt and taken away hatred and violence
Letting the lotus blossom amidst a forest of swords.*

*Millions upon millions of hearts
Sharing the same emotion in stunned silence
How majestic is the body of the Bodhisattva
Materializing as a marvelous truth.*

*Darling, go ahead and cry
Cry to alleviate suffering
Cry to awaken love and faith
Diffuse in this immense earth.*

*When would violence and cruelty
Ever be able to subdue our heart
My sweet?*

*The fire of Bodhisattva burns
For History to become sublime.*

---

*Written on the 38th anniversary of Bonze Thich Quang Duc's death by setting himself
on fire in Saigon June 11, 1963 .*

Tiếng chuông chùa

Mười năm nghe lại tiếng chuông chùa
Tỉnh giấc thời gian nhuộm bụi nhớ
Lòng bỗng tịnh không tươi mát lạ
Cửa thiền ai tụng tiếng Nam Mô.

1976-1986

The Sound of the pagoda bell

*Ten years passed, and I heard the pagoda bell again
Awaken from a dusty time
I suddenly felt an unsuspected calm
Someone is chanting a prayer Amitabha*

1976-1986

Theo mẹ lên chùa

Vào dịp Tết đầu năm
Mẹ tôi thường dặn bảo
Hãy lên chùa lễ Phật
Để được ban phước lành.

Chùa làng tôi rất đẹp
Có mái ngói cong cong
Có hồ sen trước mặt
Ẩn trong lũy tre xanh.

Đi theo mẹ lên chùa
Có lần tôi hỏi mẹ:
*“Phật là ai mà đẹp
Mặt hiền như trăng rằm”*

Mẹ tôi không trả lời
Chỉ Nam mô niệm Phật
Trời mùa xuân gió mát
Hương lúa thơm ngọt ngào.

Lớn lên tôi hiểu rằng
Đức Thế Tôn đã dạy
Phật không ở bên ngoài
Mà ở trong tự0 tánh.

Phật không phải là Thánh
Có quyền năng ban phước
Ân huệ cho mọi người
Phải tự thân giác ngộ.

Ta từ lâu lắm lạc
Quên của báu trong người
Tự đi tìm cái khổ
Nếm đủ thứ trần ai ⁽¹⁾

Mẹ ơi con hiểu rồi
Đi lên chùa lễ Phật
Là đi tìm cửa Đạo
Vốn có sẵn trong người.

Viết nhân 700 năm (1308-2008), kỉ niệm Giác Hoàng Trần Nhân Tông

---

(1) *Phẩm Thọ Kí, Kinh Pháp Hoa.*

(2) *Kệ Cư Trần Lạc Đạo của Trần Nhân Tông, Tổ của Thiền phái Trúc Lâm Việt Nam “Gia trung hữu bảo, hưu tâm mịch”*

Going to the pagoda with mother

*On the first day of Tet
My mother often told me
We go to the pagoda to pray to the Buddha
To receive blessings*

*My village pagoda is very beautiful
It has slightly curved tiled roof
And a lotus pond in front
Hidden behind a bamboo hedge*

*Following my mother to the pagoda
I once asked her:
"Who is this Buddha
Whose face so beautiful and kind"*

*My mother didn't reply
Only continued to pray Amitabha
The Spring wind is cool and fresh
With the sweet fragrance of rice*

*Growing up, I understood that
The Sakya Muni Buddha has taught
That Buddha is not something external
But from within us*

*Buddha is not a Saint
With the power to bestow blessings
and favors to everyone
But enlightenment within oneself*

*For a longtime I was mistaken
Forgetting the preciousness inside*

*Looking myself for suffering instead
Experiencing all kinds of hardships.*

*O mother, I understand now
Going to the pagoda to pray to Buddha
Is to look for the Way
That is already within me*

Written on the 700th anniversary of King Tran Nhan Tong's (1308-2008)

Dâng hoa cúng Phật

Ông nội viết cho Bí Ngô

Hoa lan nở sớm trong vườn
Nào hai ông cháu ta cùng hái hoa
Nắng mai chim gọi gió về
Hân hoan khai mở Bồ đề trong ta.

Tên con Thanh Bích hiền hòa
Lên chùa lễ Phật trên tòa hoa sen
Lung linh ngày Phật Đản sanh
Lan thơm tỏa ngát trong từng bước đi.

Con cầu Phật tánh, quy y
Con cầu Phật sáng lưu ly ánh vàng
Phật trời, Phật ở trong tâm
Lan thơm con hái cúng dường Phật thiêng.

Phật Đản 2554 (2010 DL)

Offering flowers to Buddha

*The mechelia blooms early in the garden
Let us now go and pick them together
In the morning sun, birds are calling to the wind
Joyfully, opening our heart to our Buddha nature.*

*Your name, Jade Blue (Thanh Bich), personifies kindness and
gentleness
Going to the pagoda to pray to Buddha on his lotus dais
Sparkling...On Buddha's birth day
The sweet fragrance diffuses with each footstep.*

*You pray to the Buddha nature, initiating you into Buddhism
You pray to the brilliant light of Buddha
Heavenly Buddha, Buddha in your heart
The fragrant mechelia you picked to offer to Sacred Buddha.*

*Buddha's 2554th Birthday (2010 AD)
For my grand daughter, Pumpkin Bí Ngô*

Ngày tắm Phật

Em đi trẩy hội chùa Hương
Ngày vui tắm Phật, cúng dường Đản sinh
Em cười, nâng bước chân chim
Nhìn em, anh tưởng tim mình nở hoa.

Phật là «cái biết» trong ta
Ngọc thơm vẫn ẩn trong tà áo lam
Vô minh đời lấm lầm than
Tham ,san ,si chính lam mình khổ đau.

Nước thiêng tắm Phật nhiệm mầu
Nước thiêng ta uống, nổi sầu sạch trơn
Thảnh thơi lòng những hân hoan
Đập tan kiết sử, Niết Bàn chẳng xa.

*Phật Đản 2554 (2010 DL)
Viết cho Tuệ Châu*

Buddha Bathing Day

*You went on a pilgrimage to the Perfume Pagoda
Happily bathing the Buddha, making offerings on his birth day
You laughed, small lively footstep
Looking at you, I felt my heart blossoming.*

*The Buddha is «what we know» within us
The mechelia scent still lingers in the blue garment
An unenlightened life is just misery
Greed, Ignorance ,anger were the main origin of the circle of
unhappiness.*

*Holy water to bathe the wondrous Buddha
Drinking the holy water, our sorrow disappears
Having no more attachment, we feel joyful
Shattering layers of karma, Nirvana is not so far.*

*Buddha's 2554th Birthday (2010 AD)
For Tue Chau*

Giấc mơ gặp Phật 1

Công án Phật

Phật đã hiện trong giấc mơ tuyệt diệu
Đứng dưới chân người, con nhỏ bé làm sao!
Thật hiền lành nhìn con, Phật hỏi:
“Có tin không Phật pháp nhiệm mầu?”
“Tôi gạt đầu” và tỉnh giấc mơ sâu.

Lần thứ nhất, nằm mơ thấy Phật, đêm 30.1.1980, sau ngày Trí mất.

Buddha's koan

*Buddha appeared in an amazing dream
Standing at his feet, I was so small!
Looking at me with great tenderness, Buddha asked:
"Do you believe in the marvel of Buddhist dharma?"
"I nodded" and woke up from this deep dream.*

First time dreaming of Buddha, on the night of January 30, 1980 the day after Tri died.

Biện chứng Kim Cương

Tôi đọc Kinh Kim Cương
Sao thấy cao như núi
Như mình lạc trong rừng
Chẳng hiểu gì chánh pháp.

Tôi đang tính bỏ cuộc
Thì mơ nghe tiếng Phật:
“Hãy đọc Kinh Kim Cương”
Rồi giật mình tỉnh dậy.

Tìm đọc lại bản Kinh
Tôi hiểu thêm một chút
Muốn hiểu Kinh Kim Cương
Phải thông qua “hủy thể”⁽¹⁾

*“Pháp ví như chiếc bè
Qua sông còn phải bỏ”
“Đừng ý y vào tướng
Mà thấy được “Như Lai”⁽²⁾*

Pháp “vô vi” là thế
Không trụ vào “sắc”
Không trụ vào “không”
Tâm Phật là tâm “không”⁽³⁾

Lần thứ hai, năm mơ thấy Phật, đêm 15.9.2007

---

(1) *Hủy thể, Négation.*

(2) *Kinh Kim Cương.*

(3) *Bát Nhã Tâm Kinh.*

Dialectics of the Diamond Sutra

*I read the Diamond Sutra
It was like trying to climb a high mountain
it was like being lost in the forest
Understanding nothing of Buddha's teaching.*

*I was about to give up
When I heard Buddha's voice in a dream:
"Go read the Diamond Sutra"
I then woke up with a start.*

*I looked for the Sutra again
I understood it a little more
If you want to understand the Diamond Sutra
You must first understand its "Negation"⁽¹⁾*

*"Dharma is like a raft
To be left after crossing the river"
"Don't depend on appearances
To see "Buddha Nhu Lai"⁽²⁾*

*That's what "vo vi" means in Dharma
Let's not concentrate in "form"
Let's not concentrate in "space"
Buddha's Heart is "Non-material"⁽³⁾*

Second time dreaming of Buddha, on the night of September 15, 2007

---

(1) Hủy thể, Negation.

(2) Diamond Sutra.

(3) Prajna Sutra – Sutra of the Heart.

Nằm mơ nghe Phật thuyết pháp

Đêm qua tôi bỗng nằm mơ
Tham quan xứ Phật, không ngờ đẹp sao
Thuyền vàng rờn, nhiều biết bao
Hai hàng cư sĩ đón chào trước sân
Mênh mông biển sáng hào quang
Nhạc trời hòa điệu muôn ngàn tiếng chim.

Tôi vào lễ Phật trang nghiêm
Phật cười như nụ hoa sen hiền hòa
Chúng sinh quỳ xuống bên tòa
Cùng nghe Phật thuyết pháp tu cứu đời.

*“Đạo của ta trọng con người
Từ Bi, Kiến Tánh không rời đường tu
Vào đời Nhập thế độ tha
Mở toang cánh cửa Bồ Đề trong tâm”⁽¹⁾*

Tôi bừng tỉnh, lúc bình minh
Nhận ra mới biết là mình chiêm bao.

Lần thứ ba, nằm mơ thấy Phật, đêm 20.1.2010

---

(1) Đây là những lời thuyết pháp của Phật mà tôi đã nghe được trong giấc mơ.

Dream of hearing Buddha's Teaching

*Last night I had a dream
Visiting Buddha's land, an unexpectedly beautiful place
Boats of gold, o so many of them
Two rows of scholars greeting me in the court yard
An immense sea bright with halos
Heavenly music in harmony with birds' song*

*I went in to offer prayer to Buddha
Buddha smiled, gentle as a lotus flower
The congregation kneeled down in front of the pedestal
To listen to Buddha's words on how to live a virtuous life*

*"My Way is Respect for people
Compassion, Enlightenment can't be separated from meditation
You enter life to liberate others
Open wide your Buddha heart"⁽¹⁾*

*I woke up at sunrise
Realizing that it was just a dream.*

*Dreaming of meeting Buddha the third time, on the night of January
20, 2010*

(1) These are the words of Buddha which I heard in my dream.

Hoa vô thường

(Quán lá vàng)

Tặng Nguyễn Q.Hiện
Ngô van Lân

*Bài thơ này tôi viết nhân dịp
được nghe bài pháp thoại của Thiền sư Nhất Hạnh
trong chuyến về Việt Nam Hoằng Pháp năm 2005*

Ai quán được lá vàng rơi không chết
Này em ơi, vạn hữu rất nhiệm mầu
Trong “ sát na, “ nào CÓ SINH CÓ DIỆT
Lá vàng kia lại trở lá xanh tươi.

Và như thế, đời người đâu có khác
Cũng chẳng CÓ SINH CÓ DIỆT bao giờ
Như đám mây trên bầu trời xanh biếc
Vẫn không ngừng chuyển hóa tiếp thành thơ.

Qua vô tướng, ta thấu nhìn tự tánh
Lá và mây luôn tiếp nối khôn cùng
Đừng thấy tướng mà kẹt vào cái tướng
Hoa vô thường vẫn nở giữa nhân gian.

Ngày 25/3/2012

Impermanence Flowers

Who may understand that the falling yellow leaves shall not die

Oh my sweet , all things of the universe are very magic

In the course of a “sat na”(1), there is no birth and no death

These yellow leaves shall spring out again of green leaves.

And as such, the human life is not so different

Also there is never birth and death

Like the cloud flying on the deep blue sky

Shall continuously be transformed into poems.

Through nothingness, we look insigh our true nature

Leaves and cloud shall always be continued to exist

Do not base on the appearance so that people may be caught to forms

Impermanence flowers still bloom among this world.

(1)“sat na”is an unity of time , very short, according to Buddha`s teaching